

**PUHE SOTALAIVASTON ENSIMMÄISESSÄ
YLEISVENÄLÄISESSÄ EDUSTAJAKOKOUKSESSA ⁷⁹
MARRASKUUN 22 (JOULUKUUN 5) pnä 1917**

PÖYTÄKIRJAMERKINNÖT

Kansankomissaarien Neuvoston nimessä Lenin tervehtii edustajakokouksen kautta armeijaa ja laivastoa, jotka ovat kunnostautuneet esitaistelijoina taistelussa työtätekevien luokkien vapauttamiseksi orjuudesta.

Edelleen Lenin luonnehtii nykytilannetta. Mainittuaan, että Kerenskin sovittelijahallituksen politiikan täytyi kiertämättä johtaa tuon hallituksen vararikoon, koska se ei tähdännyt laajojen kansanjoukkojen vaatimusten tyydyttämiseen, vaan pohjautui porvariston etujen, riistäjäluokan etujen täydellisen koskemattomuuden säilyttämisen periaatteeseen, puhuja jatkaa:

Mutta Väliaikaisen hallituksen ohella olivat olemassa työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostot, jotka olivat kapinaan nousseen kansan vallankumouksellisen luomistyön tuote ja liittivät ympärilleen ajan mittaan yhä laajempia työtätekevien joukkojen kerroksia. Vain Neuvostojen ansiosta on Venäjällä saatu aikaan se, mitä yhdessäkään Euroopan vallankumouksessa ei ole saavutettu: kansa on nostanut keskuudestaan todellisen kansanhallituksen ja antanut sille kannatuksensa. Sorrettujen joukkojen ratkaistavaksi on tullut erittäin vaikea tehtävä — on rakennettava omin voimin valtio. Te näette, kuinka voimakasta on porvariston meille tekemä vastarinta, kuinka kovasti porvaristo yrittää sabotoimalla ehkäistä toimintamme, miten valtavan valheiden ja herjausten ryöpyn se syytää niskaamme kaikissa mahdollisissa ja mahdottomissa tapauksissa.

Päällemme sataa syytöksiä, että käytämme terroria ja väkivaltaa, mutta me suhtaudumme noihin hyökkäilyihin rauhallisesti. Me sanomme: emme ole anarkisteja, olemme

valtion kannattajia. Niin, mutta kapitalistinen valtio on murskattava, kapitalistien valta on hävitettävä. Tehtävämme on rakentaa uusi valtio, sosialistinen valtio. Siihen suuntaan tulemme työskentelemään väsymättömästi, ja mitkään esteet eivät pelota eivätkä pysäytä meitä. Siitä ovat todisteena jo ensimmäiset uuden hallituksen toimenpiteet. Mutta uuteen järjestelmään siirtyminen on erittäin monimutkainen prosessi, ja tämän siirtymisen helpottamiseksi tarvitaan lujaa valtiovaltaa. Tähän saakka valta oli monarkkien ja porvariston käskyläisten käsissä. He suuntasivat kaikki voimansa, koko politiikkansa kansanjoukkojen pakolliseen alistamiseen. Me sen sijaan sanomme: tarvitaan lujaa valtaa, tarvitaan väkivaltaa ja pakotusta, mutta me suuntaamme sen kapitalistiryhmää vastaan, porvariluokkaa vastaan. Me tulemme aina käyttämään pakkokeinoja vastauksena Neuvostovallelle tehtyihin järjestömiin ja toivottomiin vastarintayrityksiin. Ja kaikissa tapauksissa vastuu niistä lankeaa vastarintaa tekeville.

Siirtyen edelleen tarkastelemaan kysymystä sellaisen valtiokoneiston perustamisesta, jonka on kansan etujen nimessä oltava vapaa kaikkinaisesta byrokratismista ja luotava mitä laajimmat mahdollisuudet maan kaikkien luovien voimien hyväksikäytölle, Lenin sanoo:

— Porvaristo ja väestön porvarilliset sivistyneistöpiirit sabotoivat kansanvaltaa kaikin keinoin. Työtätekevät joukot eivät voi luottaa kehenkään muuhun kuin itseensä. Kansan ratkaistavana olevat tehtävät ovat epäilemättä äärettömän vaikeita ja suuria. Mutta on luotettava omiin voimiin, kaikki kansassa herännyt ja luovaan työhön kykenevä on saatava yhtymään meidän järjestöihimme, jotka ovat jo olemassa ja joita työtätekevät joukot tulevat tästä lähtien perustamaan. Joukot ovat avuttomia, jos ne ovat hajallaan; ne ovat voimakkaita, jos ne ovat liittyneet yhteen. Joukot ovat alkaneet luottaa voimiinsa ja porvariston harjoittamasta ajohajasta välittämättä ryhtyneet itsenäisesti hallitsemaan valtiota. Ensi alussa voi tulla eteen vaikeuksia, saattaa tuntua valmennuksen riittämättömyys. Mutta on opittava käytännössä hallitsemaan maata, opittava se, mikä oli ennen porvariston monopolina. Tässä suhteessa laivasto on mainio esimerkki työtätekevien joukkojen mahdollisuuksista ryhtyä luovaan työhön, tässä suhteessa laivasto on osoittanut olevansa etujoukko.

Edelleen, siirryttyään valaisemaan nykyhetken tärkeimpiä kysymyksiä — kysymystä maasta, työväenpolitiikasta, kansallisuusprobleemista ja rauhasta, Lenin tarkastelee seikkaperäisesti jokaista niistä.

Työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen toinen yleisvenäläinen edustajakokous hyväksyi maadekreetin, jossa bolshevikit toistivat kaikki talonpoikain evästyksissä esitetyt periaatteet. Se oli poikkeamista sosialidemokraattien ohjelmasta, sillä evästyksiset ovat eserrien ohjelman hengen mukaisia, mutta se on myös todiste siitä, että kansanvalta ei tahtonut tyrkyttää tahtoaan kansalle, vaan pyrki ottamaan huomioon sen tahdon.

Ratkaistakoon maakysymys miten tahansa, tulkoon maiden talonpojille siirtämisen perustaksi mikä ohjelma hyvänsä — se ei voi olla esteenä talonpoikain ja työläisten lujalle liitolle. Tärkeää on vain se, että maanomistus on lakkautettava, koska talonpojat ovat vuosisatoja vaatineet tiukasti sen lakkauttamista.

Osoitettuaan edelleen, että maakysymykseen liittyy kiinteästi teollisuuskysymys, että agraarikumouksen ohella tullaan hävittämään perinpohjin kapitalistisia suhteita, puhuja tähdentää työläisten ja talonpoikain lujan liiton erittäin suurta merkitystä.

Venäjän vallankumouksen kehitys on osoittanut, että orjamainen sovinnonhieronta tilanherrain ja kapitalistien kanssa on rauennut kuin saippuakupla. Enemmistön tahdon täytyy olla vallitsevana; työtätekevien liitto, yhteisiin intresseihin perustuva työläisten ja talonpoikain rehellinen koalitio tulee ajamaan läpi tuon enemmistön tahdon. Puolueet vaihtuvat ja tuhoutuvat, mutta työtätekevät säilyvät, ja puhuja kehottaa huolehtimaan eniten tuon liiton lujudesta.

Uhratkoon laivasto kaikki voimansa sille, että tämä liitto pysyisi valtioelämän perustana, puhuja sanoo; jos tämä liitto on luja, ei mikään voi estää sosialismiin siirtymistä.

Siirtyessämme tarkastelemaan kansallisuuskysymystä, Lenin sanoo, on pantava merkille, että Venäjä on kansalliselta kokoomukseltaan erittäin kirjava, isovenäläisiä on vain noin 40 prosenttia ja enemmistönä ovat muut kansallisuudet. Näihin viimeksi mainittuihin kohdistunut ennen kuulumattoman julma ja järjetön kansallisuussorto tsarimin aikana nostatti vajaoikeuksisissa kansallisuuksissa

mitä suurinta vihaa monarkkeja kohtaan. Ei pidä ihmetellä, että tämä viha niitä kohtaan, jotka kielsivät jopa äidinkielen käytön ja jättivät suuret kansanjoukot lukutaidottomiksi, kohdistui myös kaikkiin isovenäläisiin. Luultiin, että isovenäläiset tahtoivat etuoikeutettuina vain säilyttää ne etunsa, joita Nikolai II ja Kerenski suojelivat pyhästi heitä varten.

Meille sanotaan, että Venäjä pirstoutuu, jakautuu eri tasavaltoihin. Meidän ei kuitenkaan tarvitse pelätä sitä. Olkoon itsenäisiä tasavaltoja miten paljon hyvänsä, me emme pelkää sitä. Meille ei ole tärkeää se, mistä valtakunnanraja kulkee, vaan se, että kaikkien kansojen työtätekevien liitto säilyisi taistellaksemme minkä hyvänsä kansakunnan porvaristoa vastaan. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Koska Suomen porvaristo ostaa saksalaisilta aseita suunnatakseen ne omia työläisiään vastaan, me ehdotamme viimeksi mainituille liittoa Venäjän työtätekevien kanssa. Aloittakoon porvaristo halpamaisen, turhanpäiväisen riittänsä ja tinkimisensä rajoista, tämä inhottava kysymys ei kuitenkaan hajota kaikkien maiden ja kansojen työläisiä. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Me — käytän sopimatonta sanaa — „valloitamme” nyt Suomea, mutta emme niin kuin maailman kapitalistirosvot sen tekevät. Me valloitamme siten, että annamme Suomelle täyden vapauden elää liitossa meidän tai muiden kanssa ja samalla takaamme, että annamme kaikkien kansallisuuksien työtätekeville täydellisen tukemme kaikkien maiden porvaristoa vastaan. Tuon liiton pohjana eivät ole sopimukset, vaan riistettyjen solidaarisuus riistäjiä vastaan.

Me havaitsemme Ukrainassa nykyään kansallista liikettä ja sanomme: olemme ehdottomasti Ukrainan kansan täyden ja rajoittamattoman vapauden kannalla. Meidän pitää hävittää vanha, verinen ja likainen entisyys, jossa sortajakapitalistien Venäjä oli toisten kansojen pyövelinä. Lakaisemme pois tuon entisyyden, emme jätä siitä kiveä kiven päälle. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Sanomme ukrainalaisille: ukrainalaisina te voitte järjestää elämänne niin kuin haluatte. Mutta me ojennamme Ukrainan työläisille veljen käden ja sanomme heille: yhdessä teidän kanssanne tulemme taistelemaan teidän ja

meidän porvaristoa vastaan. Vain kaikkien maiden työtä-tekevien sosialistinen liitto hävittää tyyten kansallisuuksien vainon ja eripuraisuuden perustan. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

— Siirryn kysymykseen sodasta. Olemme aloittaneet päättäväisen taistelun sotaan vastaan, jonka on aiheuttanut saaliista tappelevien rosvojen yhteentörmäys. Kaikki puolueet ovat tähän saakka kyllä puhuneet tästä taistelusta, mutta sanoja ja teeskentelyä etemmäksi ne eivät ole menneet. Taistelu rauhasta on nyt aloitettu. Tämä taistelu on oleva vaikeaa. Joka on luullut, että rauhan aikaansaaminen on helppoa, että ei tarvitse muuta kuin hiiskahtaa rauhasta, niin porvaristo tarjoaa sen meille lautasella, se on kovin naiivi ihminen. Joka on pannut tämän näkökannan bolshevikien kontolle, se on valehdellut. Kapitalistit tappelevat keskenään vimmatusti jakaakseen saaliin. On selvää: sodan hävittäminen merkitsee voittoa pääomasta, ja siinä mielessä Neuvostovalta on aloittanut taistelun. Olemme julkaisseet ja tulemme edelleenkin julkaisemaan salaiset sopimukset. Ei mikään kiukku eikä mikään panettelu saa meitä siinä pysähtymään. Herrat porvarit ovat kiukuissaan siitä, että kansa näkee, minkä takia sitä ajettiin teurastettavaksi. He pelottelevat maata uuden sodan perspektiivillä, sodan, jossa Venäjä joutuisi eristetyksi. Mutta se vimmatu viha, jota porvaristo tuntee meitä ja rauhanliikettämme kohtaan, ei voi meitä pysäyttää. Yrittäköön porvaristo syöstä kansat neljänneksi vuodeksi sotaan toisiaan vastaan! Siinä se ei onnistu. Ei ainoastaan meillä, vaan kaikissa sotaikäyvissä maissa kypsyy taistelu omia imperialistisia hallituksia vastaan. Saksassakin, jota imperialistit ovat vuosikymmeniä yrittäneet muuttaa sotaleiriksi, jossa koko hallituskoneiston tarkoituksena on ehkäistä kansan suuttumuksen pieninkin ilmaus jo alkuaasteessa, sielläkin on puhjennut avoin kapina laivastossa. Jotta voitaisiin ymmärtää, mikä merkitys on tällä kapinalla, on tiedettävä, kuinka tavattoman suuri on poliisin mielivalta Saksassa. Mutta vallankumous ei tule tilauksesta; vallankumous on tulos kansanjoukkojen suuttumuksen purkauksesta. Joskin oli helppo suoriutua Romanovin ja Rasputinin kaltaisten viheliäisten, puolihullujen ihmisten koplasta, niin verrattomasti vaikeampaa on taistella Saksan kruunattujen ja kruunaamattomien imperialistien järjesty-

nyttä ja voimakasta klikkiä vastaan. Mutta voidaan ja täytyy toimia käsi kädessä kaikkien maiden työtätekevien vallankumouksellisen luokan kanssa. Ja Neuvostohallitus on astunut sille tielle saattaessaan salaiset sopimukset julkisuuteen ja todistaessaan, että kaikkien maiden hallitsijat ovat rosvoja. Se on propagandaa, joka ei perustu sanaan, vaan käytäntöön. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

Kosketellessaan lopuksi kysymystä rauhanneuvotteluista puhuja sanoi:

Sen jälkeen kun saksalaiset vastasivat välttelevästi vaatimuksiimme olla siirtämättä sotajoukkojaan länsirintamalle ja Italian rintamalle, me katkaisimme neuvottelut ja uudistamme ne vasta jonkin ajan kuluttua. Ja kun tiedotamme tämän avoimesti koko maailmalle, niin ei tule olemaan ainoatakaan saksalaista työläistä, joka ei tietäisi, että rauhanneuvotteluja ei katkaistu meidän takiamme. Jos taas kuvitellaan mahdolliseksi sellainen tapaus, että Saksan työväenluokka kannattaisi omaa hallitustaan, imperiaalistirosvojen hallitusta ja meidät pakotettaisiin jatkamaan sotaa, niin Venäjän kansa, joka on osannut nurkumatta vuodattaa vertaan, vaikei ole tietänyt, minkä tähden ja minkä päämäärän nimessä se on täyttänyt kansaa kuristaneen hallituksen tahdon, tämä kansa lähtisi silloin vähäkään empimättä ja kymmenkertaisella tarmolla, kymmenkertaisella sankaruudella taisteluun, sillä kysymys olisi taistelusta sosialismin ja vapauden puolesta, jota vastaan maailman porvaristo on suunnannut pistimensä. Uskomme kuitenkin työtätekevien joukkojen kansainväliseen solidarisuuteen ja siihen, että nämä joukot voittavat kaikki sosialismin puolesta käytävän taistelun tiellä olevat esteet ja haitat. (Myrskyisiä suosionosoituksia.)

„Izvestija TsIK” № 235.
marraskuun 25 pnä 1917

Julkaistaan pöytäkirjamerkintöjen
konekirjoituskappaleesta, joka on
tarkistettu „Izvestija TsIK”
lehden tekstin mukaan